

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA. COMENTARI LITERARI I LINGÜÍSTIC D'UN TEXT

OPCIÓ A

E què vol dir enveja? Haver dolor del bé del proïsme. E dir-vos n'he un bell exemple. En una ciutat havia dos hòmens de gran honor; la u era molt envejós, e l'altre fort avariciós, e la fama era per tota la ciutat. E veus que un dia lo rei ho sabé, e dix: «Voleu que pac jo aquests dos hòmens?». «Hoc, senyor». Veus que ell los apellà, e, quan foren davant ell, lo rei los dix: «Ara veus, honrats hòmens: vostres pares me han feta molta honor e servir, e per ço que els altres me vullen millor servir, jo vos vull guardonar de aquell servir; e així, demanau ço que vullau, que jo vos promet de donar-vos-ho, e lo qui demanarà derrer jo li promet de dar-li-lo en doble, qui si la u demane una ciutat, l'altre ne haurà dues». E veus que ells estan qual dirà: «Digau vós, que sou major». «Mas vós, que sou de major llinatge». E així ells se contenien, e no volien dir, e lo rei dix: «Sus, demanau. Ara voleu que ho diga jo qual demanarà primer?». «Hoc, senyor». «Doncs, sus, a l'envejós, demanau primer». E aquell està pensant: si jo deman un cavall, aquell ne haurà dos; si deman una vila, aquell ne haurà dues. «Senyor, confermau de dar-li lo doble a aquell?». «Hoc». «Ara, jo vos deman aquesta gràcia: que em tragau la un ull». «Bé em plau». E quan lo hi traïen: «Hoc, mas a aquell dos». E així fo, e ho llegim. Ara guarda, doncs, com enveja gasta si mateix e els altres. Lo envejós no ha bé, ni qui de prop lo té.

Sant Vicent Ferrer, *Sermons I* (Barcino, 1932)

Comentau els següents aspectes del text anterior:

- Contextualització.
- Tipus de text, modalitat textual i funcions lingüístiques.
- Tema.
- Estructura.
- Estil.
- Anàlisi lingüística.

G CONSELLERIA
O EDUCACIÓ
I I UNIVERSITAT
B DIRECCIÓ GENERAL
/ PERSONAL DOCENT

Oposicions 2019
Cos: Secundària
Especialitat: Llengua i literatura catalanes
(Illes Balears)
Illa: Mallorca

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA. REDACCIÓ D'UN TEXT ARGUMENTATIU.

TEMA: Turisme tot inclòs o turisme d'espardenya?

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA. COMENTARI LITERARI I LINGÜÍSTIC D'UN TEXT.

OPCIÓ B

Camí del mas de l'Espino, al pla d'Amunt de Vistabella [del Maestrat], m'ature en el mas de Badal. La casota és una vella baluerna, amb un paller separat on es feia escola rural. Aquell conjunt d'edificacions encara és manté en peu, amb dignitat, malgrat la deixadesa que regna per tot arreu. Els bancals han estat abandonats i els pinastres creixen ocupant els cultius. Per una de les portes, mig oberta, m'enfile dins de la casa principal: passat l'entrador, a mà dreta, hi ha la cuina, amb la llar i un forn morú. També el cantirer, i per terra trobe una peça encoixinada que es posaven les masoveres al cap per portar l'aigua des de la font. El brollador més proper està a la font de l'Espino, a uns vint minuts a peu. Avesats a obrir l'aixeta i veure brollar l'aigua no imaginem la suor i el sacrifici que significava fins fa ben poc poder beure aigua fresca. Al costat de la llar, en un replanell emblanquinat, hi ha una botella buida de conyac, de la marca Brigadier. En els masos abandonats, hi ha tota una biodiversitat d'ampolles de brandi i conyac: beguda d'homes que necessitaven recuperar forces o calfar el cos després d'un dia fred i llarg. Per una escala molt empinada, de graons alts, puge a les cambres de dalt, un vertader laberint d'estances i recambres. Intente imaginar-me la vida en aquell mas, sé que els darrers masovers tingueren vuit fills, molts dels quals devien anar a l'escola que tenien al costat. En canvi, molts altres xiquets vindrien de lluny, de vegades a més d'una hora i mitja de marxa, com un masover amic que, amb tan sols set anys, venia del mas de Camala, als peus del Penyagolosa. Entrar en aquestes velles cases és introduir-se en el viatge del temps, recuperar bocins de vida. Una sàrria trencada ens parla dels traginers; una esquella, del ramat d'ovelles; un sollet, del porc o de la truja. Avance a poc a poc, amb por que el sòl s'enfonse amb el meu pes. Els cabirons estan corcats i hi ha un risc evident que tot s'acabe solsint. Però m'espenta la curiositat, els flaixos de vida d'un temps passat. En una cambra, trobe per terra, entre palla i runa, una caragola de mar. Està bruta, deslluïda, envellida, però manté la seua poderosa presència. Pense que potser seria d'un dels fills dels masovers de Badal, que la

conservaria com una cosa preciosa. La mar, en aquelles serres de mal peany, sembla tan llunyana com misteriosa i bona part dels masovers no l'havien vista mai. Pare l'orella a la boca de la conquilla i escolte la remor. Ara sabem que el que ressona dins de la caragola és la nostra pròpia circulació sanguínia, que l'espiral de la conquilla fa d'amplificador. Baixe a poc a poc per l'escala i isc al pati, a la llum engegadora d'aquell matí de final de l'hivern. Cride la meua filla Marta, de set anys, que juga a l'era del mas. Quan arriba corrent li allargue la caragola i la cara se l'il·lumina, de sorpresa i alegria. L'anime que escolte la mar dins de la caragola... I jo allí, en aquell mas de Badal, vull creure que fa seixanta o setanta anys un altre xiquet o xiqueta faria el mateix gest i sentiria, per primera vegada, aquell misteri poderós i inescrutable.

Martí Domínguez Barberà (*El País Catalunya*, Quadern, 11 de març 2015)

Comentau els següents aspectes del text anterior:

- Contextualització.
- Tipus de text, modalitat textual i funcions lingüístiques.
- Tema.
- Estructura.
- Estil.
- Anàlisi lingüística.

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA. REDACCIÓ D'UN TEXT ARGUMENTATIU.

TEMA: Lectures obligatòries o lectures voluntàries a ESO?